

Att vidmakthålla framsteg i Venezuela

Alina Perera Robbio, Juventud Rebelde

Dr Rogelio Enrique Suárez i kubanska hälsovårdsbrigaden i Venezuela, leder specialistvårdcentralen (CAT) i delstaten Miranda. Han berättar om Bolivarianska Revolutionens framsteg och fortsatta motstånd mot den "okonventionella" krigföringen.

Hettan var pressande på vårdcentralen i Manguito 7, i kommunen Paz Castillo i västra Miranda. Men där var också mycket fridfullt. Vårdcentralen ska utreda patienter som behöver snabb diagnos. Dr Suárez, 50-årig allmänläkare från Camagüey, och hans kollegor tog emot oss. Han har erfarenheter från många internationella uppdrag, det här är andra omgången i Venezuela. Mellan 2006 och 2008 arbetade han i Honduras på den första ögonkliniken som Kuba satte upp där. Han berättar hur skakad han var över hur svårt det var att få läkarvård, och om alla barn som levde i extrem fattigdom, utan möjlighet att gå i skola. Men också så fint att se hur så många människor med gråstarr återfick sin syn på ögonkliniken, gratis för alla som behövde. Upp till 70 honduraner per dag tog de emot, och många blev också deras vänner.

Det här är andra gången i Venezuela, hur är det?

Vi kom hit i en viktig, intensiv tid. Den Bolivarianska Revolutionen håller ut trots att mycket har förändrats sedan Hugo Chávez dog. Vi är här för att vidmakthålla vad han och Fidel Castro avtalade om inom hälsovården.

De vårdcentraler vi arbetar på är belägna där de största behoven finns. Vi arbetar tillsammans med venezolanerna för att förbättra hälsoläget. Vi tar särskilt hand om de mest sårbara barnen och havande kvinnor. Under samarbetet växer solidariteten, liksom patienternas tacksamhet.

Dr Suárez inledde sin läkargärning i Venezuela som familjeläkare.

"Det var en fantastisk tid i direktkontakt med patienterna, dag efter dag. Det var som att återvända till rötterna, familjeläkarens underbara roll. Och det var fint att se patienternas uppskattning över att bli så noggrant undersökta. Vi tog hand om de som behövde även efter öppettiderna. Sedan blev jag utsedd att leda specialistvårdcentralen."

Har det varit lätt att få vänner här?

Verkligen. Till att börja med är allt arbete inom Venezuelas hälsovårdssystem grupparbete, vi är alla kuggar i ett maskineri, och för att det ska fungera perfekt måste vi alla göra vårt bästa, så att patienterna när de är färdigbehandlade är nöjda med våra tjänster.

Hur har tiden i Honduras påverkat dig?

Till att börja med ett starkare engagemang för Kuba och Fidels ideal, ett åtagande att upprätthålla alla vår revolutions landvinningar, innefattande allmän hälsovård. Det är ingen lätt uppgift när utmaningarna mot vår revolution ökar.

Kubanska doktorn Enrique Suárez i Venezuela

En annan sak som påverkar oss är att vi har bidragit till att utbilda nya revolutionära generationer. Överallt där vi arbetat har vi också undervisat. När vi drar vidare måste vi lämna efter oss folk som kan fortsätta det arbete vi satt igång.

Hur hanterar ni den politiska destabiliseringen och våldet?

Jag har varit här sedan november 2014, med dagliga förändringar. Landet är utsatt för ett utnöttningskrig. Vi kubaner vet vad det innebär. Kanske har inte så många av oss upplevt det personligen, men våra föräldrar har det och har fört över sina erfarenheter till oss.

Vi får se direkt vad imperialismen är beredd att göra med en hel uppsättning av metoder, och vi förbereder oss bättre, för denna "okonventionella" krigföring är något som Kuba upplevt ganska nyligen, även om inte i den extrema form som pågår här.

Venezuela är en riktig skola i ämnet.

Våra föräldrar upplevde det under revolutionens första år med USAs Grisbuktsinvasion och angreppen på alfabetiseringskampanjen. För oss här är detta vår skyttegrav. Vi är här inte bara för att rädda Kubas revolution utan Latinamerikas, för Venezuela är avgörande, visar vad som kan gå förlorat. Det angår oss och är lika viktigt som våra andra uppgifter.

Utän rädsla ..?

Inte av något slag. För med rädsla går det inte att arbeta skapande. En måste ta hand om sig själv och förstå faran, men det är en annan sak, inte rädsla.

Vi är alla inställda på att fortsätta och göra vårt bästa för att upprätthålla de landvinningar som uppnåddes med Barrio Adentro (hälsovårdsutbyggnaden på grannskapsnivå). Detta medmänskliga projekt är, trots de svårigheter som nu finns, en av den Bolivarianska Revolutionens ovedersägliga bedrifter, och det är därför stora ansträngningar görs för att kunna fortsätta utvecklingen.

Vi som arbetar här kommer inte att svika Kubas Revolution, och inte heller den Bolivarianska, och inte svika våra presidenter Raúl och Nicolás Maduro. För det handlar också om att försvara Fidels och Chávez ideal.

Översättning Eva Björklund